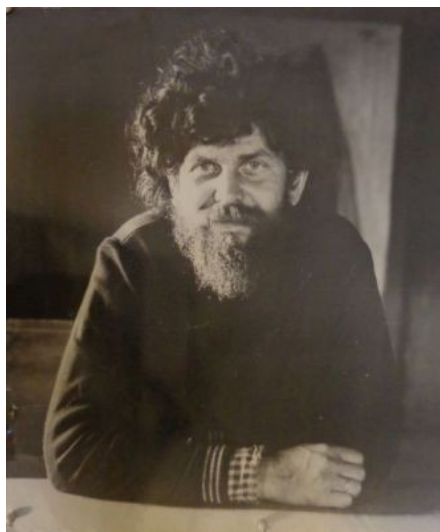

Vlagyimir Szelickij

Alekszandr Gyemidovról

Előszó „A metamorfózisok országa” c. verseskötethez

Alekszandr Alekszejevics Gyemidov 1944. január 13-án született Moszkvában, katonai orvosok családjában. A híres „Malaja zemlja” területén, a kegyetlen és könyörtelen bombázások idején fogant. Később az édesapja kivitte az édesanyját a „Malaja Zemlja” területéről, ő maga pedig visszatért a frontra. A kis Szása első éveiben az édesanyjával élt, az édesapja pedig Németország és Csehszlovákia különböző részein folytatta a szolgálatot, és akkor tért haza, amikor Szása 5 éves volt.

Szása 13 éves korában elvesztette az édesanyját, s a nagyanja és az édesapja nevelte. Az édesanya pszichoterapeutaként dolgozott a háború után, és miután kipróbálta magán az erős hatású aminazin-készítményt, melynek feltalálásában részt vett, meghalt. Szása a moszkvai 604.sz., a német nyelvet elmélyült módon tanító iskolában tanult, amely a Goncsarnaja utcán volt, nem messzire a Taganszkaja metróállomástól. Gyermekkorában utcai harcokban kellett megacéloznia jellemét, és emlékei szerint sok mindenben az utca nevelte őt. Eközben nagyon jól tanult, és az iskola után a MIFI (Moszkvai Műszaki-Fizikai Egyetem) elméleti és kísérleti fizika tanszékére vették fel. Igaz, két év múlva kizárták az egyetemről, és bevonult a hadseregbe. Korosztény városkában szolgált Ukrajnában.

A hadsereg után, 1964-ben felvették a MIREA-ra (Moszkvai Műszaki Egyetem), számítástechnikai fakultásra, de három év múlva disszidens-tevékenység¹ miatt kizárták. Akkoriban nyíltan kritizálta a szovjethatalmat, és az állam átalakításának tervét javasolta, amiért még pszichiátriai kórházba is zárták, ahonnan az édesanya volt kollégái erőfeszítésének köszönhetően hamarosan kiengedték. A 60-as években Szása a megbízhatatlan állampolgárok listáján szerepelt, és a KGB felügyelete alatt állt. Akkoriban nem egyszer került bajba a politikai meggyőződése miatt, s néhányszor az édesapja mentette ki, aki még a Malaja Zemlja idejéből ismerte Leonyid Brezsnyevet, és szót tudott ejteni az érdekében. A disszidens-korszak Gyemidov biográfiájában az antropozófiával való találkozással ért véget, amihez 1969-ben a disszidens-barátjával, a jövőbeli bárd, Pjotr Sztárcsikkal együtt vezette a sors, s ez némileg lehűtötte az ifjú Alekszandr Gyemidov radikális nézeteit.

¹dissidens (lat.) = „nem egyetértő”. A disszidens szó több értelemben is használatos. Disszidens tevékenység: ezt a kifejezést használták a fennálló rezsim véleményétől erőteljesen különböző politikai nézeteket vallók tevékenységére a kommunizmus idején a Szovjetunióban. [A lábjegyzetek a fordító megjegyzései.]

Ettől kezdve Alekszandr Gyemidov az antropozófiai mozgalommal kötötte össze magát. A 70-es évektől kezdve Gennagyij Bondarev mellett ő volt Moszkvában az antropozófiai tevékenység fő iniciátora, antropozófiai csoportokban szervezte a munkát, mely valójában a föld alatt folyt. A Bondarev-Gyemidov-csoport mellett a 70-es évek elején működni kezdtek Jevgenyij Szpasszkij festő, Vlagyimir Ivanov vallásfilozófus és mások csoportjai. Azon lelkek száma, akik elfogadták az antropozófiát, növekedni kezdett. Andrej Belij nem nyilvános végrendeletét, melyet az első Antropozófiai Társaság bezárása után föld alá kényszerült orosz antropozófusoknak adott 1924-ben: „kettőnél többen ne gyülekeztek”, a 70-es évek elejétől megszegték. Az antropozófusoknak egy új nemzedéke érkezett, akik már nem akartak rejtőzni és tevékenységüket konspirálni.

1976-77-ben Alekszandr Gyemidov Rudolf Steiner Misztériumdrámáinak amatőr előadásait szervezte és rendezte Moszkvában és Balasihában, Pjotr Sztárcsik és Pável Szirkov lakásában. Akkor Rudolf Steiner két drámáját vitték színre: „A beavatás kapuja” és „A lélek megpróbáltatásai” címűt. 1981-ben, Gyemidovék lakásában már másokkal ismételték meg „A beavatás kapuja” színre állítását. Ezekben az előadásokban antropozófusok tucatjai vettek részt, és ez kimagasló esemény volt az akkori időszak antropozófiai mozgalmának életében.

1980-ban ő szervezte és ténylegesen ő vezette az antropozófiai csoportot Marija Alekszandrovna Szkrjabinánál a Nyezsdanova utcán, mely 1989-ig működött. Ez a csoport volt Moszkvában az „Antropozófiai Társaság Oroszországban” létrejötte előtt a fő antropozófiai központ. Ebben a csoportban nagyon sok olyan tehetséges individualitás fordult meg, akik később Oroszországban az antropozófiát fejlesztették.

A 80-as évektől kezdve Alekszandr Gyemidov Oroszországban az elsők között kezdett foglalkozni a biodinamikus mezőgazdaság bevezetésével. Először az Archangelszki terület Kergis falujában rendezte be gazdaságát, majd a 90-es évek elejétől a Jaroszlavli terület Suskovó falujában foglalkozott mezőgazdasággal, ahol 75 hektárt kapott használatba. Szása – viccelődve – azt mondta, hogy Lev Tolsztojt kétszeresen lepípálta, mivel Tolsztojnak Jasznaja Poljanában csak 37 hektárja volt.

1990-ben aktívan és közvetlenül vett részt az „Antropozófiai Társaság Oroszországban” megalapításában, és annak egyik alapító tagja volt. Az 1990-1995-ös időszakban Alekszandr Gyemidov a Társaság vezetőségének tagja volt, és hihetetlenül sokat tett azért, hogy az Antropozófia gyökeret verjen az új Oroszország társadalmi életében. 1995-ben részt vett a moszkvai antropozófiai munka számára való helyiség keresésében, amikor lakást vettek a Nascsokinszkij közben az „Antropozófiai Társaság Oroszországban” számára.

1996-ban nagy szerepet játszott az antropozófiai „Keresztény Közösség Moszkvában” megalapításában, többször utazott Stuttgartba az iratok kialakításához, eszközöket gyűjtött, helyiséget vett és sok más adminisztratív munkát is végzett, s eleinte ő volt a Keresztény Közösség igazgatója.

Összességében pedig mondhatjuk, hogy a hetvenes évektől a kilencvenes évekig Gennagyij Bondarev és Szergej Prokofjev mellett Alekszandr Gyemidov volt az oroszországi antropozófiai mozgalom egyik legfőbb szereplője.

Gyemidov az 1990-es és a 2000-es években beszámolók és előadások sokaságát tartotta az Antropozófiai Társaságban és a lakásában különböző antropozófiai témákról, a Nagy Honvédő Háborúról, melynek történetét nagyon széleskörűen ismerte, és beszámolókat az orosz történelem témájában.

Alekszandr Gyemidov lakásában 1997-től élete végéig intenzív csoportmunka folyt, melyet az orosz történelem, valamint az orosz történelem és az orosz néplélek kapcsolata tanulmányozásának és antropozófiai vizsgálatának szenteltek. A csoporttagok sok éven át lassan haladtak az orosz történelem

útjain, átélve vele együtt e történelem tövises útjának minden viszontagságát. Alekszandr Gyemidov, aki enciklopédikus tudással rendelkezett, nagylelkűen osztotta meg azt velük. Új és új résztvevőket vonzott e munkához. A 15 év alatt több mint száz ember vett részt a csoportban. A „gyemidovi” csoport résztvevői közül később sokan szintén nagylelkűen osztották meg a történelem és az etnológia szellemtudományos megismerésében szerzett tapasztalataikat.

Sok évig, több mint egy évtizeden keresztül tanulmányozta az asztrológiát és jelentős magasságokra jutott el ezen a területen. Azt is bátran mondhatjuk, hogy komoly asztrológiai felfedezések küszöbén állt, de nem sikerült neki azokat kicsiszolni és végleges formába önteni. A 2000-es évek közepén néhány éven keresztül működött Gyemidov lakásában egy asztrológiai csoport, amely az asztrológia egyetemes tapasztalatait és az antropológiai asztroszofia tapasztalatait tanulmányozta. A feladat az volt, hogy szintézist találjanak a prognosztikai módszer és az asztroszofia között, hogy az asztrológia területének klasszikus ismereteit megtermékenyítsék a Rudolf Steinertől kapott ismeretekkel.

Szása kitűnő fordító volt, és a fordítást élete legfontosabb dolgának tartotta. Egyszer élet-krédójaként így fejezte ezt ki: „Az antropológia Oroszországban való elterjesztésének egy útja van: ez Rudolf Steiner műveinek elterjesztése, vagyis ezeknek a műveknek a fordítása és kiadása. Az alapító tanításainak ismerete nélkül könnyű az antropológiai identitásunk elvesztése. Egész tudatos életemben 25 éves koromtól Rudolf Steiner tanításának terjesztésével és védelmével foglalkoztam”. Steinernek mintegy 200 előadását fordította le, és még számos mennyiségűt szerkesztett.

A fordításokkal való munka sok minden más rovására történt. Egyrészt sok cikke és könyve befejezetlen maradt. Megállt az „Antropológia és a vallás” c. könyv feletti munka. Sok más irodalmi terv is a levegőben maradt. Szása másrészt szerette magát „a kultúra igáslóvának” nevezni, és missziójának a legmunkaigényesebb, a legkevésbé vonzó feladat teljesítését tartotta. Ő inkább zongorát cipelőnek tartotta magát, mint azon játszóznak.

Mivel függött a kiadóktól és gyakran problémás viszonyban állt velük, Szása arra a következtetésre jutott, hogy fordításaival nem kell a könyvkiadásra várnia. Rögtön szabad elérésre kell kitenni azokat. Hű segítőt volt a „Szellemtudomány könyvtára” oldalon, ahol ingyenesen publikálta fordításait, és aktívan vett részt a fórumon. Különösen intenzíven dolgozott a fordításokon élete utolsó három évében. Nagyon sietett, mintha érezte volna, hogy nem sok idő maradt.

Az utolsó hétéves korszakában, mely számára nem volt egyszerű, amikor szinte évente ki akarták zárni az „Antropológiai Társaság Oroszország”-ból, amikor Suskovóban a dolgok a földdel nem nagyon haladtak, és szüntelenül oda kellett utaznia, fizetnie kellett a kötelezettségeket, bekövetkezett az íróként, költőként és fordítóként való elismerése. 2008-ban felvették Oroszország Íróinak Szövetségébe, 2011-ben pedig az Orosz Irodalom Akadémiájába. Életének utolsó négy évében kezdték irodalmi rendezvényekre hívni és verseit különböző irodalmi kiadványokban megjelentetni. Ezt megelőzően Gyemidov alkotói munkásságát nem nagyon jegyezték. 1978-ban az NSZK-ban német nyelven, Irene Fischer-Rohde fordításában megjelent egy kisebb versgyűjteménye, „Versek Oroszországból” címmel (Németország, Alfter kiadó). 1993-ban a „Szentháromság” c. lapban jelentek meg rövidebb vers-publikációi, és az „Antropológiai hírlevél” c. lapban 1995-ben.

Alekszandr Gyemidov már kezdte fontolgatni verseskötet kiadását. Elkezdett dolgozni gazdag vershagyatékán, gyűjteményeket készített és odaadta nekem, hogy kitegyem a „Szellemtudomány könyvtárában” a „Költészet” rovatban. Ez a munka azonban hirtelen halálával megszakadt. 2012. október 23-án a Suskovó faluban található birtokán tűzben vesztette életét. Halálának körülményei ismeretlenek maradtak. Így fizikai léte „körbezárult”: fogantatása és az édesanyja általi kihordása szakadatlan tűz és bombázás közepette történt a legendás „Malaja zemlja-n”, és tűzben távozott a saját „malaja zemlja-n” [=kis föld], melyhez testileg és lelkileg egyaránt kötődött.

Érdekes, hogy Szása asztrológusként számtalanszor rámutatott október harmadik dekádjára, azt magyarázva, hogy ez a dekád számára mindig kritikus, és hogy minden alkalommal úgy éli meg, mint a halál kapuján történő áthaladást. „Ha meghalok, ez feltétlenül október harmadik dekádjában fog történni” – mondta nekem. És ez próféciaának bizonyult.

Alekszandr Gyemidov halála után a felesége, Lidia Gyemidova úgy döntött, hogy kiad a verseiből egy nagy kötetet. Ebbe a munkába én is bekapcsolódtam. A munka nagy erőfeszítést igényelt. Természetesen jelentős segédeszköz volt számunkra, hogy Szása nagy mennyiségben helyezte ki megszerkesztett verseket az internetre. Nagyon aktívan használt számos erőforrást: „Стихи.ру”, „Самиздат” [samlib.ru]. A „szamizdat” az oroszban magánkiadást jelent], „Литсовет” [litsovet.ru], „Изда-Читальня” [chitalnya.ru/], „Поэзия.ру” [poezia.ru]. Ez utóbbi weboldalon főként az „Oroszország Íróinak Szövetsége” elismert tagjainak verseit helyezték ki, és Szása nagyon büszke volt arra, hogy helyet adtak a publikációi számára. De nem igyekezett sokat publikálni. Látszott, hogy némelyiket át akarta dolgozni, másokat pedig nem tartott szükségesnek olvasásra kitenni.

A verseskötetet, melyet a kezükben tartanak, így neveztük el: „A metamorfózisok országa”. Alekszandr Gyemidovnak nem az összes verse került bele. Szása a megírtak közül sokat nem őrzött meg, sok túl vicces formában lett megírva és nem tartott számot nagyobb jelentőségre. Viszont tartalmazza az összes fontos, kulcsjelentőségű művet, bőségesen feltárva a költő teljes alkotói útját.

Alekszandr Gyemidov az első verseit 1957-ben, 13 éves korában írta, közvetlenül az édesanyja halála után. Ettől kezdve egészen a haláláig folyamatosan írt verseket. Az idő minőségében egy impozáns, 55 évig tartó alkotói utat kapunk.

Gyemidovnak korai verseiben is érezhető már az érettség, és megjelenik a veleszületett költői érzéke:

Miért jöttél a sötétségből ebbe a világba?
azért, hogy ismét elmenjél?
Ezt nem-hamarosan fogjuk megtudni,
nem, ezt nem lehet megtudni.
Most már sok mindenről meggyőződtem,
nem kevés oldalt elolvastam,
de hogy ellenőrizzük, hogy a gondolatunk –
csak halott részecskék káosza?

Зачем ты пришел в этот мир из тьмы?
затем, чтоб уйти опять?
Об этом нескоро узнаем мы,
нет, этого не узнать.
Во многом теперь убедился я,
немало прочел страниц,
но как поверить, что мысль твоя –
лишь хаос мертвых частиц?

Ezt 14 éves korában írta.

A 60-as évek közepétől a 70-es közepéig az ifjú Alekszandr Gyemidov művei erős politikai színezetűek. Ez különösen a „Farkasok” c. dalciklus verseiben fejeződik ki: „A vezetők vezetnek a tanulatlanokat, nem tudva, hová”, „A turuhanszki sámán éneke”, „P. Sztárcsiknak szentelve”, „A semmibe vezető út”:

... ha gondtalan, bátor és fiatal vagy,
ne add meg harc nélkül a várost,
különben a vörös dűnék lejtőin
a semmibe vezető úton haladsz. –

...если ты беспечен, смел и юн,
не сдавай без боя города,
а не то по склонам рыжих дюн
ты уйдешь дорогой никуда. –

Íme a fiatal Gyemidov tipikus hangulata.

Számos vers, mely ebbe a gyűjteménybe került, dalként jött a világra. Költészetének olyan ciklusai, mint „A kerekasztal énekei”, „Orfeusz”, „Halász” vagy a „Farkasok” – teljes egészében énekes versek. Szásának erős, mély hangja volt, s énekét gitárral önmaga kísérte. Gyakran szervezett házi koncerteket, saját verseire írt dalokat énekelve.

Alekszandr Gyemidov művei között magányos helyet foglal el az „Évszakok” [Времена года] c. ciklus. Ez egy verses gyermekdarab, melyet házi körülmények között adtak elő 1982-ben. A monológok énekekkel váltakoztak, melyeket maga a szerző írt és adott elő. A ciklus képeiben a pogány Rusz csodálatos szelleme uralkodik. Művészi ereje alapján ez a szerző egyik legkimagaslóbb ciklusa.

A 80-as évektől elejétől kezdve Alekszandr Gyemidov költészete egyre kiterjedtebbé és színesebbé vált. A költő Gyemidov egyre inkább tekintett Oroszországra, egyre inkább látta különleges megismételhetetlenségét és színezetét, és ezt tükrözte a költészetében. Ettől kezdve nagyszerű, polgári lírával teli költemények születtek.

A hazai és világtörténelemmel kapcsolatos páratlan ismereteit felhasználva Szása sokat írt történelmi témáról, a lovagi időktől kezdve az utolsó politikai eseményekig. Műveiben sok mindenre hatalmas filozófiai mélységgel tekintett.

Ebben a könyvben az utolsó alkotása: „Az orosz állam története Tyimasevtől Putyinig” c. költemény. Szása tréfából kezdte el írni, Alekszej Tolsztoj azonos című művének utánzása gyanánt. De az történt, hogy megírta az orosz történelmet napjainkig Alekszej Tolsztoj stílusában. Szása két éven át írta ezt a költeményt. Az antropozófiai történelmi csoportunk foglalkozásain felolvasta „Történelméből” a frissen írott sorokat. Bizonyára sok minden vitatható benne, és nem fog mindenki ízlésével találkozni ez a mű, de a szerzőnek ilyen volt a víziója.

Alekszandr Gyemidov sok szerelmi lírát írt az utolsó éveiben. Ezek egy olyan, már nem fiatal, az élet által bölcsévé vált ember versei, aki mindenre a megélt évek magasságából tekint.

Alekszandr Gyemidov egész költői útját általánosságban nem könnyű értékelni. Munkásságának alapját legjobban Vlagyimir Fjodorovics Odojevszkij „Orosz éjszakák” c. művéből való sorai tükrözik: „A művész élete számára az egyedüli anyag: a művei. Legyen zenész, költő vagy festő – műveiben lehet megtalálni a szellemét, a jellegét, a fiziognómiáját, bennük lehet megtalálni még azokat az eseményeket is, melyek elsiklottak a történészek metrikus tolla elől. Nehéz az alkotót kipuhatolni az alkotásból, ahogy nehéz a mindent megteremtő titkát feltárni a gneisz² tömbjeiben és az ősi hegyek oxinit kristályaiban; de ahogy maga a világegyetem ad hírt nekünk a mindenhatóról – maguk a művek beszélnek a művésről. Ne keressünk az életében történetekben egyszerű eseményeket – azok nem voltak; nincs a költő életében egyetlen költőietlen perc sem; számára a lét összes eseménye lelke soha le nem nyugvó napjával van megvilágítva, és lelke, mint egy Memnón-kolosszus, szüntelenül harmonikus hangokat bocsát ki...”

Ebbe a könyvbe 30 versciklus került bele. Vannak nagyobbak, de vannak nagyon kicsik is. Itt nem követtük a művek megírásának időbeli sorrendjét. Maga Szása is így tett, s a gyűjtemény összeállítói is e szerint cselekedtek, amikor verseit hangulatuk hasonlósága szerint csoportosították. Reméljük, hogy „A metamorfózisok országa” c. verseskötet Alekszandr Gyemidov ragyogó tehetségének feltárulása lesz az olvasó számára, mely tehetség egész rendkívüli életét megvilágította.

Alekszandr Gyemidov bibliográfiája:

Publikációk nyomtatásban:

„Versek Oroszországból” Németország, Alfter 1978-84

Önálló versek a „Szentháromság” lapban 1993

²gneisz: sokszoros metamorfózison áthaladt kőzet

Versek az „Antropozófiai hírlevél” kiadásában 1995

„Moszkvai Parnasszus”, költészeti almanach 2009. №6, 2010 №1, 2011 №4

„A modern költészet antológiája” V. kötet

„Ház bedeszkázott ablakokkal” cikk, Novalis magazin, Németország

„Földi és égi Húsvét” cikk, „Antropozófiai hírlevél”, 1995

„Wilsonizmus a mában”, „Antropozófiai hírlevél” 1995

„Alkosd újra magad”, bevezető cikk a Misztériumdrámákhoz, GA14, „Enigma” kiadó, 2004

Fordítások és szerkesztések

Önálló cikkek az „Antropozófia a mai világban” folyóiratban, fordítások, 2005-2007

„Szellemi tudás” kiadó, Kaluga

Rudolf Steiner GA327 A mezőgazdálkodás gyarapodásának szellemtudományos alapjai (Mezőgazdasági tanfolyam), fordította Marija Zsemcsuzsnyikova, Alekszandr Gyemidov 1997.

Rudolf Steiner GA158 „Az ember kapcsolata az elemi világgal. Kalevala. Olaf Esteson. Az orosz nép. A világ mint az egyensúly eredménye”, fordítás, Alekszandr Gyemidov, Oleg Pogibin 2000

Rudolf Steiner GA104 „János Apokalipszise”, fordította A. Gyemidov, szerk. Nyikolaj Banzeljuk, 1999.

Rudolf Steiner GA103 „A János-evangélium”, fordította A. Gyemidov, szerk. Nyikolaj Banzeljuk, 2001.

«Antropozófia” kiadó, Moszkva

Rudolf Steiner „Krisztus és az emberi lélek” gyűjtemény, A. Gyemidov részleges fordítása és a fordítás szerkesztése, 2001.

Rudolf Steiner GA235 „A karmikus összefüggések ezoterikus vizsgálata” részleges fordítás és szerkesztés, 1998.

Rudolf Steiner GA236 „A karmikus összefüggések ezoterikus vizsgálata” részleges fordítás és szerkesztés, 1998.

„Enigma” kiadó, Moszkva

Rudolf Steiner GA14 „Misztériumdrámák” – részleges fordítás, szerkesztés A. Gyemidov, 2004

Rudolf Steiner GA229 „Az év menetének átélése négy kozmikus imaginációban” A. Gyemidov fordítása, 2002.

Rudolf Steiner GA347 „Az emberi lény mint test, lélek és szellem megismerése” A. Gyemidov fordítása, 2003.

Rudolf Steiner GA348 „Az egészségről és a betegségekről. Az érzékek szellemtudományos tanításának alapjai”, fordította A. Gyemidov, 2004.

Rudolf Steiner GA351 „Ember és világ. A szellem működése a természetben. A méhekről”, A. Gyemidov fordítása, 2003.

Rudolf Steiner GA353 „Az emberiség történelme és a kultúrnépek világnézetei”, fordította A. Gyemidov, 2003.

Rudolf Steiner GA354 „A világ és az ember teremtése” A. Gyemidov fordítása, 2002.

Rudolf Steiner a „Das Reich” című folyóiratból, a „Christian Rosenkreutz kémiai menyegzője” c. cikk Oganjesyan Vartazaryan fordítása, Alekszandr Gyemidov, 2000

Internetes publikációk:

(elsősorban a „Szellemtudomány könyvtára” (bdn-steiner.ru) oldalon, továbbá más helyeken)

Szerzői munkák:

„Julianus visszatérése”, könyv 2006

„Oroszországról” c. cikk, az "Aranyhíd" magazin számára, 2007

„Biodinamikus mezőgazdaság" cikk 1993

„Biodinamikus mezőgazdaság. Fájdalmak és örömök” 1991

„Az antropológia és az egyház”. 2012 (befejezetlen könyv)

10 versgyűjtemény a „Szellemtudomány könyvtára” oldalon

Rudolf Steiner örökségéből:

Rudolf Steiner: „A filozófia rejtélyei” I. kötet, Alekszandr Gyemidov fordítása, 2007

Rudolf Steiner: „A filozófia rejtélyei” II. kötet, Alekszandr Gyemidov és Jevgenyij Horin fordítása, 2007

Rudolf Steiner GA40-ből „Antropológiai léleknapló” A. Gyemidov fordítása, szerkesztette Tatyjana Sanyko, 1979

Rudolf Steiner GA64-ből. „A sorsdöntő időből”. Néplelek (4. előadás), A germán Lélek és a német Szellem (5. előadás), „Szellemi megismerés az élet szerencsés és komoly óráiban (6. előadás). A német szellem hordozó ereje (7. előadás), Alekszandr Gyemidov fordítása, 2010-2011

Rudolf Steiner GA131 Jézustól Krisztusig" fordította Oleg Pogibin, szerkesztette A. Gyemidov, 2008-09.

Rudolf Steiner: GA157 Emberek sorsa és népek sorsa. A. Gyemidov fordítása, 2012

Rudolf Steiner GA159/160 A halál rejtélye. Közép-Európa lényege és jelentősége és az európai népszellemek, A. Gyemidov fordítása, 2012

Rudolf Steiner GA172 „A hivatás karmája Goethe életének tükrében" fordította A. Gyemidov és Irakli Melikisvili, 2008-09.

Rudolf Steiner GA174-ből: „Kortörténeti szemlélődések. A hazugság karmája. A nyugati páholyok és az ahrimáni halhatatlanság" A. Gyemidov fordítása, 1976 és 2011

Rudolf Steiner GA174a „Közép-Európa Kelet és Nyugat között, A. Gyemidov fordítása (2011-2012)

Rudolf Steiner GA180 „Misztériumi igazságok és a Karácsony impulzusa”, A. Gyemidov, 2012

Rudolf Steiner GA182 „A halál mint az élet átalakulása”A. Gyemidov, 2009

Rudolf Steiner GA254-ből „Okkult mozgalom a XIX. században és hatása a világkultúrára” (11-13. fejezet), A. Gyemidov fordítása, 2012

Rudolf Steiner GA260-ból „Alapkö-meditáció" A. Gyemidov fordítása, 1976

Rudolf Steiner GA275-ből „A művészet a misztériumbölcsesség fényében” A. Gyemidov fordítása, 2011

Rudolf Steiner GA349 „Az ember és a Föld életéről. A kereszténység lényegéről" A. Gyemidov fordítása, 2003

Rudolf Steiner GA350 "Ritmusok a kozmoszban és az emberben. Hogyan jutunk el a szellemi világ látásához?" A. Gyemidov fordítása, 2004

Rudolf Steiner GA352 „A természet és az ember szellemtudományos szempontból" A. Gyemidov fordítása, 2004

Antropozófiai szerzők műveinek fordításai:

Harrie Salman „Belső Nap” A. Gyemidov fordítása, 2000

Harrie Salman „Európa gyógyítása” három kötetben, A. Gyemidov fordítása, 1999.

Willem Frederik Veltman „A templom és a Grál”, fordította A. Gyemidov, 2007.

Willem Frederik Veltman „Isis", fordította A. Gyemidov, 2005.

A fordítás alapja: <http://bdn-steiner.ru/modules.php?name=Books&go=page&pid=14405> Fordította: Rákos Éva